

[Finansministeren.]

3 Maaneder, og som indførte begrænset Skattepligt for Udlændinge, der som Partredere eller Kommanditister deltager i her hjemmehørende Selskaber.

§§ 4 og 5 forlænger Gyldigheden af Bestemmelserne i 1939-Loven om Indkomstskattepligten med Hensyn til Fortjeneste og Tab ved Realisation af Aktier o. lign., der er anskaffet som Anlægspapirer, og om Begrænsningen af Adgangen til at fradrage Tab ved Realisation af Spekulationspapirer til kun at gælde inden for den Del af Indkomsten, der bestaar i Realisationsfortjeneste paa Værdipapirer.

§ 6 omhandler den begrænsede Indkomstbeskatning, som nu er gældende med Hensyn til Goodwill og Fortjeneste ved Afstaaelse af tidsbegrænsede Rettigheder, f. Eks. en Forpagtningskontrakt, og ved Afhændelse af Maskiner, Inventar og lignende Driftsmidler.

Reglerne i § 7 fastslaar i sit første Stykke som en Hovedregel Aktionærs Skattepligt for alt udloddet Udbytte uden Hensyn til, hvorledes dette er fremkommet, medens der i andet Stykke gøres en speciel Undtagelse herfra med Hensyn til saadanne Kapitalopskrivninger, der sker i Henhold til en i Forbindelse med en tidligere Kapitalnedskrivning tagen vedtægtsmæssig Beslutning.

§ 8 opretholder Skattefriheden for Søfolks Faretillæg samt forlænger Finansministerens Beføjelse til at indrømme Skattefrihed for Krigsrisikotillæg paa andre Omraader, og § 9 tager Sigte paa Transaktioner til Undgaaelse af Skattepligten i Forbindelse med Tegning af Livsforsikringspolicer.

§ 10 indeholder en vejledende Regel med Hensyn til Værdiansættelsen af Aktier, der ikke er frit omsættelige, samt Aktier i saakaldte Familieaktieselskaber, og § 11 begrænser Forsikringsselskabernes Ret efter Statsskattelovens § 1, Nr. 3, til at faa ikke alene den direkte indbetalte Aktiekapital, men ogsaa en Del af den blot ved Forskrivninger dækkede Aktie- eller Garantikapital taget i Betragtning ved Skatteprocentens Udfindelse.

De Forhold, som har begrundet disse midlertidige Ændringer, er fremdeles til Stede, og idet jeg betoner, at en Forlængelse af Loven af 1939 intet skal kunne foregribe med Hensyn til Behandlingen af de paa-gældende Spørgsmaal i Skattekommissionen, skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordning): Jeg har den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om en Smørordning.*

Forslaget tilsigter at opfylde to meget vigtige Formaal, dels at garantere Smørproducenterne den samme Smørpris som i Sommer for at undgaa en for stor Nedgang i Produktionen i Vinter, dels at bevare den nuværende Smørpris, som Forbrugerne har betalt det sidste Aar. Lovforslaget er saaledes et Led i Regeringens Bestræbelser for at øge Produktionen af livsvigtige Varer det mest mulige og samtidig holde Priserne nede for Forbrugerne paa de allermost nødvendige Livsfornødenheder. Begge Formaal er lige vigtige. Det nytter kun lidt, at der er Varer til Stede, dersom Priserne er uoverkommelige for Befolkningen; paa den anden Side har Forbrugerne kun ringe Glæde af lave Priser, dersom det medfører, at der ikke bliver produceret Varer i tilstrækkeligt Omfang.

Den Smørpris, der i det sidste Aar er udbetalt Smørproducenterne, er fremkommet som et Gennemsnit af en Eksportpris paa 4 Kr. 97 Øre netto og en Hjemmemarkedspris paa 3 Kr. 89 Øre. Denne Gennemsnitspris udgjorde fra 7. Februar til 6. Marts 1941 4 Kr. 34 Øre pr. kg; fra 7. Marts til 31. Juli har Gennemsnitsprisen udgjort 4 Kr. 45 Øre og siden den Tid 4 Kr. 34 Øre. Dette System betyder: Jo større Eksport og jo mindre Hjemmeforbrug desto højere Pris, og jo mindre Eksport og jo større Hjemmeforbrug des lavere Pris til Producenten.

Da Hjemmeforbruget først maa mættes, betyder en faldende Produktion en tilsvarende faldende Eksport og faldende Pris til Producenterne.

Til Belysning af Mulighederne for Smørproduktionen og Fedevareproduktionen i det hele taget samt for Befolkningens Forsyning med Fedevare, Smør, Flæsk, Kød og Æg i dette Høstaar skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger.

Før Krigen havde vi i Almindelighed ca. 5 Mill. t Korn og Foderstoffer til Raadighed til Menneskeføde, Industriforbrug, Heste, Saasød samt til Fedevareproduktionen. Deraf fik vi rundt regnet $3\frac{1}{2}$ Mill. t Korn af egen Høst og $1\frac{1}{2}$ Mill. t indført udefra. I Aar maa vi gaa ud fra, at vi intet faar udefra, og at vor egen Høst formodentlig desværre kun udgør ca. 2,6 Mill. t. Altsaa kun godt Halvdelen af det normale Forbrug er der til Raadighed for os i dette Høstaar. Da vort sædvanlige Forbrug til